चालाक सकरबी ने गुरूजीनी गडबडनो रमुजी फारस.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

મુ. વોહોરા અબદુલહુસેન આદમ
ને તા. ઠા. માણેકલાલ નાથાભાઈ
મુ. ભાવનગર.

अमदावाद.

સત્યપ્રકાશ પ્રેસમાં બુલાખીદાસ નારણદાસે
છાપ્યું સંવત ૧૯૪૧ સને ૧૮૮૫
કીમત ૧ા આનો

चालाक सकरबीनो फारस.

અંક પહેલો.

प्रवेस १ लो.

(સકરબી એકઝી ખુરશીપર બેઠીછે તેનો ખાવીંદ દાખલ થાયછે

ખાવીંદ—કયું પ્યારી ઉદાશીમાં કાયકું બેઠી હૈ.

સકરબી—નહીં જી મેં ઉદાશીમે નહીં હું લેકીન મેરે દીલમે એસા ખ્યાલ આતાઆકે બેઠુ બેઠે કેસા ગુજારા અપાશા હોગા કુછબી કામ ધંધા હોવેતો ઠીક.

ખાવીંદ—પ્યારી મેરે દીલમેંબી એ ખયાલ આયાતો પ્યારી અબ મેં બહાર મુસાફરી જાઉંગા ઔર વાંહા જાકે નોકરી કરુંગા તો પ્યારી મેં કલ બહાર ગાંવ જાઉંગા ઔર મુજે ખુશીસે રજા દે.

સકરબી—કયા આપ બહાર મુસાફરી મેં જાતે હો મેરેતે આપકો રજા નહીં દેઉંગી.

(સકરબી પોતાના ખાવીંદ પાસે ગાયછે.)

લાવણી,

નોકરી મત જાનાં દીલદાર; ચાકરી મત જાનાં દીલદાર;
તેરે ઘરમેં લખ ભંડાર, નોકરી મત જાનાં દીલદાર.
પ્યારે કે શીરપે પઘડી કસુંબી, જામા હે જરીદાર
કે બાન ઠન રહો ગોરી કે પાસ નોકરી મ—

સોહે સીનગાર મેરા હોઅગી, કપડે હોએગા જરીદાર.
બચકે ખાનાં મેરા સરદાર, નોકરી મત જાનાં દીલદાર.

ખાવીંદ—કયા મેં દાગીના ઔર કપડે બેચ ખાઊંગા ચલચલ ઐસી બાત કભી મેરી પાસ બોલનાં નહીં. ઔર મેં કલ ફજર મેં જાઊંગા. સમજી.

સકરબી—બહાર આપકા કેનાં સચ હે લેકીન મેરેકો કહાં આપ રખોગે ઔર મેરી પાસ કોઈબી નહીં હે

ખાવીંદ—હાંહાં ઉસકા મેં બંદોબસ્ત કરૂંગા અપના જો ગુરૂજી હે ઉસકું મેં બુલાતા હું (ગુરૂજીને બોલાવેછે.) ઓ! ગુરૂજી ઓ ગુરૂજી (અંદરથી બોલતો બોલતો આવેછે

ગુરૂજી—કયાહે ગુરૂજીકા કામ ગુરૂજી આવીયા હે બોલની.

ખાવીંદ—દેખો ગુરૂજી મેં બહાર ગાંવ જાતા હું ઔર તુમ અપને ઘરમેં રહેનાં ઔર એ તમેરા બેટીકું સંભાળનાં

ગુરૂજી—બહુ સારા હે-સંભાલુંગા પણ તમારી બાયડી કું કે જાણા કે ગુરૂજી જો કુછ ચીજ મંગે સો ગુરૂજીકુ દેજાણાં

ખાવીંદ—બાત અચ્છા ઉસકા બંદોબસ્ત મેંને પહેલે કર રખાહે (સકરબીને કહેછે,) અબ બ્યારી મેરી બાત સુન ગુરૂજીકું ખાને કે વાસ્તે સીધા દેનાં ઔર કપડા દેનાં ઔર પાઊમ પહેરને કે વાસ્તે જુતા દેનાં ઔર એ તેરા સબ કામ કરેગા અબી પ્યારી મેં જાતા હું તુમ ખુશીઆરીસેં રહેનાં (ગુરૂજીને) ગુરૂજી અબ

સકરબી—અજી તુમ જાતે હોતો સભી મુજે કાગજ લીખનાં હો

ખાવીંદ—ખાલી કાગજ તો મેં એસા ભેજુંગા કે પાંઉસેં કરકે
શીર તલક પોચેગા સમજી ક્યા. અબી મેં જાતાહું
ખાલી સકર જાતા હું.

સકરબી—બોલું અચ્છા મેરે સરદાર જલદી આનાં;

ગુરૂજી—એ સકર તુંને જો કબુલ કીયા હોયા હવે દે.

સકરબી—ક્યા ગુરૂજી ખાનેકો મંગતા કે ક્યા દશ ખાગે?
લડુ જલેબી પેંડા જો કુછ ચહીએ સો દઉં.

ગુરૂજી—એ સકર એ સકર એ નહીં જોઇવા, મેં દાડમ મંગતા હું

સકરબી—અજી મેં દાડમ લાદેતી હું.

ગુરૂજી—એ સકર એ ખાનેકા નહીં મેં તો મોહોબતકા દાડમ
મંગતા હું સકર દેદે.

સકરબી—દુરસેં બાત કરો એ બાતમેં મેં બહોત ખુશી હું તુમ
કબરાતકો આઠ બજે આનાં.

ગુરૂજી—કલરાતકું આઠ બજે આઉં, અરે કમબખત કબ આઠ
બજેગા ઠીક હે પણ સકર હમારાં મને એક બોકા દે
દેદે સકર દેદે.

સકરબી—અબી નહીં કલ એક ચુમા ક્યા લેકીન દસ ચુંમા
દઉંગી, અબી જાઓ.

સકરબી—સંકર ગુરૂજી જાતા હે-જાતા હું. અરે મારી સકર
જાતાહું. (પાછો ફરીને) સકર, જરા ગટ નાખ
કર સાર રામરામ એ સકર જાતાહું...

સકરખી--દેખો મુવા ગુરૂજીકી દાનત બીગડી અબ એ બાત કીસકું જાકે મેં બોલું હાંહાં ઠીક એ શહેરકા ચપડાશીકુ ફરીઆત કરૂં.

સ્થળ રસ્તો.

(સકરખીને ચપરાશી દાખલ થાય છે.)

સકરખી--અરે ચપડાશી સામને આતા હે.

ચપડાસી--અરે એ રાતકી બખત શેરીમેં કયાયકું પડીહે.

સકરખી--બાંદીકી આપકી પાસ ફરીયાદ હે.

ચપડાસી--કયા ફરીઆદ હે.

સકરખી--આપકા શેહેરમેં જો ગુરૂજી હે ઉસને મેરી પર બહોત ખરી નીગા કી.

ચપડાસી==નહીં નહીં મેરા શેહેરકા ગુરૂજી એસા નહીં હે.

સકરખી==મેં કસમ ખાકે સચ કહેતી હું જીરગુ બડા ખરાબ હે.

ચપડાસી--ઠીકહે એ ગુરૂજીકુ મે સજા કરૂંગી.

સકરખી==બહોત અચ્છા મે જાતી હું સલામ હે

ચપડાશી--અરે બાપડી ઉભી રહુ તારા થોડાક કામ હે પોતાના કામ થઇ ગયા એટલે જાતી હે. હમારે પણ તેસ થોડાક કામ હે–

સકરખી==અજી તુમારે કયા કામ હે સો બોલદો.

ચપડાસી—અરે મારે કામતો એક બોકા જોઇતા હે.

[illegible]ખી==એ બાતમેં મેં બહોત ખુશી હું કલ અપને મકાન [illegible] આના

ચપરાસી—તુમારા નામ ક્યાહે તુમારા ઘરકા ઠેકાણાં ક્યાહે એ હમકું બતાને દેનાં.

સકરબી--મેરા નામ સકરબી કરકે હેં ઔર ઘરકે ઠેકાણા કું-બાર વાડેકી પહેલી ગલ્લી છોડકે દુસરી ગલીમેં આનાં ઘાં એક તુતીકા પીંજરા હે.

ચપડાસી--બહોત અચ્છા કલ નવ બજે આઉંગા.

સકરબી--અબતેઃ શહેર કે વઝીરકે પાસ જાકે ફરીયાદ કરૂં ગુરૂજી બી એસા ઔર ચપડાસી બી ગુવે એસા ન.કહે-(વઝીરબી સામને આતા હે.)

વઝીર--રાતકી બખત એ ઔરત કૌન હે, ક્યાંકું ; ખડીહે. જલદીસે બોલદે.

સકરબી--મેં આપકી પાસ ફરીયાદ કરનેકું આઇકું.

વઝીર—ક્યા ફરીયાદ હે જલદીસેં બોલદે.

સકરબી--આપકા જો નોકર ચપડાસી હે ઉસને મેરે પર બહુત બુરી નીગાકી.

વઝીર=નહીં નહીં એ ચપડાસી એસા નહીં હે.

સકરબી=મેં કસમ ખાકે કહેતી હું કે એસા હે.

વઝીર--બહોત અચ્છા મે સજા કરૂંગા.

સકરબી=સલામ હે મેં જાતી હું.

વઝીર--ઠેર ઠેર તુમારા કામ હો ગયા કે જાતે હો હમારે બી તુમારા કામ હે

સકરબી--જનાબ જો કામ હો સો ફરમાઇએ

વજીર--હમકું એક ચુમા ચખતા હે--

સકરબી--એ બાતમેં મેં બહોત ખુશી હું લેકીન તુંમ રાતકું
મેરે ઘર દસ બજે આના

વજીર--બહોત અછા. લેકીન તુમા રાનામ ક્યા. ઔર તુમાર
ઘરકા ઠેકાના ક્યા હે.

સકરબી=મેરા નામ સકરબી કરકે હે ઔર મેરા ઠેકાના કુંભાર
વાડેકા પહેલી ગલી છોડકે દુસરી ગલીમાં આના વ
એક તુળસીકા પીજરા હે.

વજીર==બહોત અછા પ્યારી મેં જાતા હું સલામ હે

સકરબી==દેખા મુંએ વજીરકોબી નીગા બીબડી અબતો બા
દશાહકી પાસ જાઉ (સામને બાદશાહ આતાહે)

બાદશાહ==આધીરાતકે બખતપર મેરે મહેલકી પાસ કોન ઔરત
ખડીહે ઉસકો બોલાવતો સહી. એ ઔરત યહાંઆં
કાયકુ ખડી હે. મે શેહરકા બાદશાહું તેરેકુ જો કુછ કામ
હોયતો બોલી દે.

સકરબી--જનાબ બાંદીકી આપકી પાસ એક ફરીયાદ હે.

બાદશાહ==ક્યા તુમેરી ફરીઆદ હે.

સકરબી=મહેરબાન સાહેબ આપકા મહેરકા વજીર હે ઉસને
મેરેપર બહોત ખુરી નીગા કી.

બાદશાહ—નહી નહી જુઠ બાત હે મેરા શાહેરકા વજીર એ-
સા નહી હે એ જુઠ બાત હે

જનાબ મેં કસમ ખાકે કહેતીહું

બાદશાહ=બહોત અચ્છા મેં વજીરકું નોકરી બાદ કરૂંગા ઔર સજા કરૂંગાં.

સકરબી=જનાબ મેં જાતી હું, સલામ હે.

બાદશાહ==ઠેર બારી તેરા કામ હોવગા કે ચલ દેતી હે ' મેરા તેરા થોડાસા કામ હે.

સકરબી—જનાબ ક્યા કામ હે જો આપકા કામ હે સો કરૂંગી

બાદશાહ==બારી તરેકો મેં મેરા રાની કરને કહેતા હું.

સકરબી==બહોત ખુબ એ બાતમાં મેં બહોત ખુશી હું ઉસકા કલ રાતકુ મેરે મકાન પર અગીઆર બજે આનાં.

બાદશાહ==એ બાત ઠીક હે લેકીન તુમારા મકાન ક્યાં હે ઔર તુમારા નામ ક્યા હે

સકરબી==મેરા નામ સકરબી કર હે ઔર મેરા ઠેકાના ઢુંબા વાડિયા પહેલી ગલી છોડકે દુસરી ગલીમે આનાં ઔર વાં તુતીકા પાંજરા હે

બાદશાહ==પ્યારી સકર અબ મેં જાતાહું સલામ હે

સકરબી—દેખો મુવે બાદશાહકી બી નીયા બગડી લેકીન કુછ ફી કર નહી ઉસકુ બી મેં અછી તરેહસેં સજા કરૂંગી–પેહેલે તો મુવે ગુરૂજી આયગે પીછે મુવે ચપડાશી આયગે ઉસકે પીછે વજીર આયગા ઔર ઉસ પીછે કમ અકલ બાદશાહ આયગે તો ઠીક લેકાન ચાર જણસે અછી તરેહસે પાટ પડુંગી તો મેરા નામ સકરબી ઔર મેં ખરકું જાતી હું.

પ્રવેસક બીજો

સકરબાનું ઘર (સકરબા બેઠી છે ને ગુરૂજી દાખલ થાય છે

ગુરૂજી--એ સકર દરવાજા ખોલ ગુરૂજી આવીઆ

સકરબા--ગુરૂજી ઠેરો દરવાજા ખોલતી હું (દરવાજો ઉઘાડયો કે ગુરૂજી અંદર દાખલ થઈ દોડા દોડ કરે ને પડી જાયછે

ગુરૂજી--એ સકર હવે એક બોકાદે આઠ કપડા બજી ગયા.

સકરબા--ગુરૂજી એ ખુરશી ઊપર બેઠો ઓર પાન સોપારી દેતી હું.

ગુરૂજી--સકર લાવ પાન સોપારી એલચી લવીંગ તમાકુ સબલાઓ

સકરબા--લીઓ પાન સોપારી તમાકુ લવીંગ તુમ ખાઓ ઓર તુમકું કુછ ગાના આતાહે.

ગુરૂજી--હા સકર મુને એક ગાના આતા હે અમદાવાદ કે બુડ એ સમદાવાદ હે ઉસકા ગાના આવડતાહે.

ગાયન.

ભલાંરે કોઇ મીતરસેં ખાવણાં, ભલાંરે કોઈ મીતરસેં ખાવણાં;
ચુના લગાવણાં કાથા મગાવણાં કીસ ઘરસેં ખાવણાં. ભલાં.

ચપડાસી=એ પ્યારી સકર દરવાજા ખોલ. ચપડાસી આયાહે.

સકરબા=જરા ઠેરો ખોલતી હું મેં નાનેકો બેઠી હું.

ગુરૂજી=સકર એ કોન હે.

સકરબા—એતો એ શાહેરકા ચપડાસી આયા હે.

ગુરૂજી—મુને છુપાદે નહીંતો મેં મરજાઉંગાં એ મરી જનઆ મરી અમા જલદીસે છુપાદે. (સકરબા ગુરૂજીકું જુના

માસ્તીહે ઔર પરમસે એક જુના કપડા લાકે ઉ
સકે શરીરપર ડાલતી હે ને દરવાજા ખોલતી હૈ.)

ચપડાસી=કેમ સકરખી દરવાજા ખોલનેકું ઉર લગી.

સકરખી=મેહેરબાન મેં નાનેકું બેઠીથી તેથી ઉર લગી તુમ
ખુરશીપર બેઠો ઔર સો એ પાન શોપારી ખાઓ
ઔર કોઇ ગાના ગાઓ મુજે. બહોત શોખ હે

ચપડાશી==બહોત અચ્છા. ગાના મે સંભારતા હું

વઝીર--અએ સકરખી દરવાજા ખોલ.

સકરખી==જનાબ ઠેરો મે ખોલતી હું

ચપડાસી==સકર એ કોન વઝીર આયા અરે તેરા સતાનાસ
જાવે. અરે સકર મુજે છુપા દે મારી મા એ મેરી
અમા મેરી બેહેન મુજે છુપા દે નહીંતો મે મુફતસેં
મેરા જાન દેગા જલદીસે છુપા દે.

સકરખી--તુમ એ ચદર ઓઢકે ચકી પીસનેકુ બેઠો

ચપડાસો--મેં ચપડાસી હોકે ચકી પીસું

સકરખી==બેઠો નહીંતો મે દરવાજા ખોલતી હું

ચપડાસી==મેરી અમા મેં બેઠતા હું દેખો ઇસકે બાજી કરનેકુ
આયા તો આટા પીસને પડતા હે. (સકરખી દરવાજા
ખોલતી હે ને વઝીર દાખલ થાય છે)

વઝીર==ક્યું પ્યારી હોતો ખુશીમ.

સકરખી=હાજી જનાબ બહોત ખુશીમાં હું, આપ ખુરશી પર
બેઠો પાન સોપારી લાતી હું તુને એક ...

। યાર મુજે ગાયનકા બહોત શોખ હે.

વજીર--બહોત અછા પ્યારી અભી સુનાતા હું.

બાદશાહ==સકર દરવાજા ખોલ મેં બાદશાહ હું જલદી ખોલ.

સકરબી--જનાબ ઠેરા મે ખોલતી હું.

વજીર--સકરબી આપ મુજે જલદી બહાર નીકાલદે નહીંતો મું જે કહાં છુપાદે નહીંતો મે મારા જાઊંગા. મેરી બેટી મેરી અમા જલદી છુપા દે (વજીરકું પેટીકી અંદર છુપાતી ઔર બાદશાકું લાકે ખુરશીકે પર બેઠાતી

બાદશાહ—કયું પ્યારી હેતો ખુશીમે.

સકરબી—જનાબ એ પાન સોપારી ખાઓ ઓર મેં આપકુ એક અછા ગાના સુનાતી હું-

ગાયન.

(ચંદાગોરી તારે ઓઢણે મેવાડીરે મીપ) એ રાહ

મારો છેલ છબીલો આયો રે, ઉભો જમનાજે તીર.

એ ગંગા સોહામણી, કંઈ નીરમળ ઉનકો નીર.

આકુંકી સોભા બાલી કંઈ ભમરનકી બહુ ભીડમે ઉભો-

મોરી ગલીઅન આનાં જાનાં કરનાં મોસે પાર;

નેનસે દો નેન મીલાઓ મીલજાઓ મોરે યારઓ ઉભો-

બાદશાહ—વાહ વાહ પ્યારી સકર અબી ગાનાં બંધ કરના ચ ઈએ ઓર દો ઘડી ઐસો બાજી ખેલીએ-

ચટાવાલા—એ સકરબી તુમારા કાગજ આયા હે યો ઔર ચાર પૈસા લાઓ કાગજ નાકપેટ હે.

બાદશાહ—એ પ્યારી સકર મેં હીંઆ બેઠા રહુ કયા.

સકરબી—જનાબ આપ જરા કોટડીકી અંદર બેઠો મેં એ કાગજ પડકે અબી આતીહું લેકીન મેરે ખાવીંદકા કાગજ આયા હે વાં કીસકુ પડાઉ (વીચારકરીને) હાંહાં અપને પડોસમે જો દાદુમીઆં હે ઉનકુ બુલા

ઓ ઓ દાદુમીઆં ઓ દાદુ મીઆં

દાદુમીઆં—ક્યાહે સકરબી હેતો મજે મે તેરા કાગજ આયાહે મેં બાંચ દેતા હું, (મનમાં વીચાર કરે છે ઉચો નીચો કાગળ કરીને એક દમ રોવા લાગ્યો ને સકરબી પણ રોવા લાગી.)

સકરબી—ક્યાહે એ કાગજ મે દાદુમીઆં જલદીસે બોલદો કયા મેરા ખાવીંદ મર ગયા ક્યા જો તુમ રોનેકુ લગા.

દાદુમીઆં—નહીં નહીં એ બાત કુછભી નહીં હે.

સકરબી—જબ તુમ કાયકું રોનેકુ લગા.

દાદુમીઆં—મુજે પડનેકું નહીં આતા હે

સકરબી—ચલ મુવે પીટની પડા મુવે ભડવે નીકલ મેરે મકાન મેંસે. (દાદુમીઆં જાતા હે ઔર સકરબી વિચાર કરતી હેં) હા અબી ઠીક લગતા હે કે બાદશાહકી હુરમકું બોલાઉ (સકરબી હુરમકું બુલાકે અપને મકાનમાં બેઠાવીહે ઔર એક આદમીકું બહાર નીકાલ—

હુરમ—એ ઓરત તુંમને મુજે કાયકું બુલાઇ.
સકરબી = એ હોરમ સાબ તુમારા બાદશાહકાં ગએ હે.
હુરમ==બહાર હવા ખાનેકું ગયા હે.
સકરબી--કભી મેર ઘરમેંસે નીકાલું તો આપ કયા કરોગે.
હુરમ—તો મેં સજા કરૂંગી.
સકરબી = હુરમસાબ આપ છુપકે ખડે રહો, મેં બુલાતી હું.
બાદશાહ સાહેબ આપ બહાર આવ જાઓ તુમને ચુમા દેતી હું.
બાદશાહ = સકરબી અબ જલદી ચુમા દે બહોત દેર હુઇ.
હુરમ = કયા જનાબ ચુમા લેનેકો આયા હો (બાદશાહ સરમાઇને નીચે જુએ છે ને સકરબીને હુરમ બાદસાહને જુતી મારે છે.)
સકરબી = રાનીજી તુમારા વજીર કાંહાં ગયા હે.
હુરમ — વોતો શહેરકી ચોકી કરનેકું ગયા હે.
સકરબી—ઉસકોભી મેરે ઘરમેસેં નીકાલુંતો કયા સજા કરેગા.
હુરમ = ઉસકો મેં અછી તરેહેસેં જુતીઆં મારૂંગી.
સકરબી—વજીર સાહેબ અબ સંદુકમેસે બહાર નીકલો તુંમકું ચુમા દેતી હું.
વજીર—સકરબી મેરાતો બદન સારા દુખને આયા જલદી ચુમા દે. (એટલામાં હુરમને જોઇને નીચું જુએછે ને જરા ઉચું જુએ તો બાદસાહને દીઠા એટલે નીચું જોઇ જાય છે.) તેરા ખાના ખરાબ હોવે સકરબી

સકરબી—હુરમસાબ તુમારા ચપડાસી કાં હે.

હુરમ—એતો ચકલે પર બેઠા હોયગા.

સકરબી=નહીં નહીં એતો કીસકે ઘરમે જાકે બેઠા હે જરા ઠેરો ચપડાસી સાહેબ અબ ઉઠો આપકુ ચુમા દેતી હું. (ચપડાસી ઉઠે છે કે તરત બાદસાહને દેખે છે ને બીજુ જુએ છે એકદમ તેને જુતાઆં મારે છે.)

સકરબી—હરમસાબ તુમારા સહેરકા ગુરૂજી કાં હે.

હુરમસાબ=એતો કુછ બહાર ગાંવ ગએહે.

સકરબી—દેખો મેરે ઘરમેસે નીકાલતી હું—ગુરૂજી.તુમકું ચુમા દેતી હું

ગુરૂજી—એ મારી મામી હવે એક બોડો દે એટલામાં હુરમને જોઇને ત્યાં વજીર તથા બાદશાહ તથા ચપડાસી એ ને જોઇને એકદમ ગભરાઇ જાય છે.

બાદશાહ—ગુરૂજી તુમ કાયકુ આયાથા

ગુરૂજી==જેસે તુમ આવીઆ એસે હમ આવીઆ

બાદશાહ—એ વજીર ઔર ચપડાસી તુમ કાયકુ આવીઆ

વજીર==એ નાપાક ઔરતને હમકુ ફસાદીઆ

ચપડાસી—એ ઔરતને ફસાદીઆ

ગુરૂજી==મહેરબાન સાહેબો જે કોઇ સ્ત્રીની આબરૂ લેવા આ હાશે તેના આવા હાલ થાશે માટે આ કારણ ઉ-પરથી દાખલો લઇ સઉના મનમાં વીચાર કરસો (સરવે મળીને ગાયન ગાય છે)

લાવણી

ખુશ રહો સનમજી મેરા બીચારા મેલી, ખુશ રહો સનમની ટેક
ગુલસનમે માહરૂં ખડા ખડા રોતા હે
ગુલ સુક ગયા ફીર હરા નહીં હોતાહે. ખુસ.
ઇસ જનકો સમજો જેસા બુલ બુલ પાની
કાંહાં ગએ બાદશાહ વજીર માની રાની-ખુશરહો
હાકમકે રૂબરૂ જબ દીલદાર ગયોગે
તુમ મેરી કસમ સચ કહોતો ક્યાક્યા દોગે. ખુસ રહો-
જહાં બહોતે આંખા હો ગએ રૂપ કરેલી
સચ કહો સન મજા મુસાફરી ખાતર ગોલી ખુસ રહો

એ ફારસ તમામ હુવા

જાહેર ખબર.

ભાવનગરમાં વોરા અબદુલ હુશેન આદમજીની દુકાનેથી ઉરદુ ફારસી ગુજરાતી તથા ડીપોની તમામ જાતની નાટકની ચોપડીઓ કીફાયત ભાવે મળશે. ઠેકાણું, ભાવનગર કન્યા શાળા પાશે.

મુંબઈમાં. મેતા જમનાદાસ ભગવાન દાસની કંપની પાશેથી.

સુરતમાં. મેતાજી નગીનદાસ ફકીરભાઈ કાશીદાસ સગરામપરે,

ઉમરગામમાં. ડા. નાથાભાઈ વનમાળીદાસ પાશેથી.

ધરમપુરમાં. ડા મણીરાન કુબેરદાસ પાશેથી.

શીહોરમાં. સા પ્રેમચંદ હરખચંદની પાશેથી.

કચ્છસુથરી. બુ. પીતામ્બર હીરજી પાશેથી.

અમદાવાદમાં. મહાદેવ રામચંદ પાશેથી તથા શોના રૂપાના ગીલીટ કરનાર સા. મોહનલાલ મનસુખરામની દુકાનેથી મળશે.

સહી માણેકલાલ નાથાભાઈ

ભાવનગર બંદર.

જાહેર ખબર.

નીચે લખેલી ચોપડીઓ અમારી પાસેથી રોકડી કીમતે મળશે.

વિધવા દુઃખ દર્શક નાટક અથવા ૦-૪-૦
વાંઢાનો વરઘોડો.

સજ્જનતા મેળવવાનાં સાધન. ૦-૨-૦

ચાલાક સક્ખીનો ફારસ. ૦-૧-૩

સવાઈ ઠગનો ફારસ....................૦-૧-૬

નીચે લખેલાં પુસ્તકો થોડા દીવસમાં છપાઈ બહાર પડશે.

	અગાઉથી	પાછળથી
કાઠીઆવાડી કૌતક સંગ્રહ....	૦-૬-૦ ...	૦-૮-૦
ચંદ્રાવળી દુઃખ દર્શક નાટક અથવા ખાડો ખોદે તે પડે.	૦-૩-૦...	૦-૪-૦
સોના રૂપાના ગીલીટની ચોપડી	૦-૮-૦...	૦-૧૦-૦

દેસાવરથી વેચવા મંગાવનારને પોણે ભાવે આપવામાં આવશે.

માણેકલાલ નાથાભાઈ ઠેકાણું ભાવનગર ગાંડાલાલ મેઘજીની દુકાને.